

SZÉCSÉNYI HIRLAP

ISZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PENTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Felelős szerkesztő:

Dr. Eszöly Béla.

Kiadó tulajdonos:

Glattstein Adolf.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK

raklamációk és hirdetések a kiadó
intézendők.

A lap szellemi részére vonatkozó
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Falusi kultúra.

(V.) Hát igen is van? Fogják kérdezni a város emelkedettebb kulturzsölyéin elhelyezkedett uraink, cikkünk címét meglátva. Bizony van. Szegényes, falusias, de van. És hatékony.

Ennek a kornak a fia, de sok mindent is megért már. Más világ, más a korszellem és mások az óhajok, vágyak, szokások és életmód. Még az emberek is egészen másfélék.

Halad, megy minden előre s még az én időmben a gyerekeket kötéllel fogták az iskolába. Most a szülőnek van 'arra nagy gondja, hogy a gyerek fel ne nőjön iskola nélkül. De még megértjük azt is, hogy télente ősz, ezüstös fejű falusi emberek nem álltának leülni az iskolapadba és hallgatják, hogyan kell gazdálkodni?

Micsoda? Azt hallgatják, hogy hogyan kell gazdálkodni? Hát nem tanulta meg a földmives ember az apjától? Megtanulta biz' azt, de közben jött a tapasztalás, ez az öreg tanítómester és megtanította a földmivest arra, hogy ahogy minden halad ezen a világon — a gazdálkodás tanulmányai is haladt, nagyot haladt s aki úgy gazdálkodik most is, ahogy apjától eltanulta, az bizony keveset hord a csűrbe szegény és elégedetlen.

Nagy dicséretre legyen mondva, soha-

sem lett egy-egy dolog olyan rövid idő alatt népszerű, mint az a kezdés, hogy a falu kisgazdái és munkásai télente hallgassák meg a tanult gazdákat egy pár olyan gazdasági dologban, amelyről a községi határ azt mutatja, hogy a falu gazdái, munkásai nem tudnak hozzá. Azt olvassuk, hogy az idén 5200 ilyen tanulságos gazdasági eszmecsere lesz, amit úgy kell érteni, hogy a falu gazdái egybegyűlnek az iskolában, a községházban, a népházban vagy a gazdaságban s a gazdasági egyesület kiküldött embere szót ejt egy-egy gazdasági kérdésről. Ezt aztán alaposan megbeszélik. Egyik is, másik is, amit meg nem értett, több kérdést tesz föl ezekből a kérdésekről eszmecsere, vita következik s annak során, mint a buza röstálás után, megmaradt a színfiszta mag.

Az értelmes falusi földmivelő tudja, látja, hogy az a gazda, aki nem huny szemet a gazdálkodás terén való állási haladás előtt és a maga tehetsége szerint ezzel a haladással igyekszik lépést tartani, annak a kis földje jobban terem, jövedelme szaporodik. A tanulás vágya az okos, gyakorlati módszereknek elsajátításán való készség megvan a földmivelő népben. Azt örömmel látjuk ebben e napokban, midőn száz és száz helyen a gazdák, mintha csak rendes diákok lennének, tömegesen elmennek az iskolába, amit ott hallanak, azt megjegyzik, sőt azokról a

gazdasági kérdésekről szerkesztett könyveket forgatják, olvasgatják.

Mindent a legnagyobb örömmel jegyezzük föl. Azt halljuk, hogy a most megindult gazdasági tanításokra félmillió hallgató jelentkezett s ott, ahol négy-öt napig rendszeres és állandó tanítást rendeznek a fiatalabb kisgazdáknak, — ott is oly tömegesen nyilatkozott meg a tanulás kedve, hogy a tanítási órákat meg kellett duplázni.

Mindenképpen művelődik, pallérozódik a nép. Amint a példa szerint a szénégető a tőkén tartja a szemét — a földmivelő ember is azokat a könyveket szereti olvasni, amelyek azt tárgyalják, amiből él, vagyis gazdasági kérdésekről valókat. Még csakugyan megérjük, hogy a kisgazda elhiszi, hogy a helyes trágyakezelésről is lehet már egész könyvet írni és még érdekesebb azt elolvasni. Ez valósággal falusi kultúra és hatékony és jó befektetés, — meglepő módon halad a földmivelés intenzivitása, csak gondoljuk meg a mi vidékünk ódon gazdálkodására is. Kétségkívül arra tanít meg ez a falusi kultúra, hogy a nemzet minden fiának dolgozni, tanulni kell. Akkor a nemzeti termelés több lesz, akkor a föld többet terem, jólét következik s ennek minden tartozéka: az egészség, a boldogság és béke.

Nagy kedvünk van azt látni, hogy mikor jégvirágok keletkeznek a falusi iskolahá-

A Szécsényi Hirlap eredeti tárcája.

Ha virágot látsz eltíporva . .

Hogyhu bolyongsz elmiéldzva
S mezőn vezet át az utad,
Mikor a galy halk rezgése
A közelgő őszre mutat,
Virágot látsz a giz-gáz közt
Eltíporva, sárba dobva,
Emeld fel őt, őrizd meg jól
Hő kebleden féltő gonddal,
Meglúzd, lelked lehellete
Új életet önt majd bele.

Ha az élet sötét útján
Találkozol egy bus lánnyal
Kinek szívét tépi-marja
A szerelem forró lángja,
Az álmoktól elsorvadva
Remény nélkül a porban áll
Allig várja, hogy kinjdnak
Véget vessen a mord halál.
Ne vigasztald, hagyjad sírni
Fájdalmát csak ez enyhíti.

Kardos István.

A multból.

Írta: Ifj. Szader Gyula.

Kelt: Kisfalva, 1890. október 10.

Édes öregem! . . .

No csakhogy egyer egy-e huszonöt éve egy karcolat sem s ma írok . . . Különös, magámnak is különös, de írnom kell, — meg kell írnom a történeteket.

Nagy idő, az igaz . . . Talán el is feledtem ami volt, de nem is csodálom, hisz huszonöt éve . . . Annyi bizonyos . . .

Mulik az idő . . . A fejem. — tán még a tied is — kopaszodik, s kevés hajszálam, ami van még, szürkül, deresedik . . .

Öregsünk . . . Dehogyan is: vénülünk, — napról napra vénülünk . . . Hja, mulik az idő.

Hej mikor még . . . de hagyjuk békén, ne bolygassuk a multat . . . Barátok voltunk, jó barátok s most: majdnem idegenek. Nem csoda . . . Mulik az idő . . .

Látod? amit mondani akartam, most sem mondok . . . Nem sok, pár szó az egész: elváltam a feleségemtől . . .

Ugy-e különösen hangzik? S nekem mégis jól esik hallani . . .

Elváltam . . . Leráztam egy terhet, egy

nyűgöt magamról és én, az elaggult falusi nótárius — legény vagyok . . . Ujra legény a talpamon, ha agg is . . .

Mi az ötven év? semmi . . .

Nem volt családom, gyermekem soha, akinek élnem, fáradnom kellett, csak egy asszony . . . Egy reám nézve teljesen idegen asszony.

Hja persze a bolond fiatalság . . .

Az voltam, bolond, esztelen, hanem csak tudtam volna előbb . . . Nem nősültem volna soha . . . Soha . . . Tudod jobb ez így, sokkal jobb . . .

Hisz, nem mondom, hogy nem szerettem, vagy micsoda, igen, igen, csakhogy eleinte, tudod husz, huszonöt évnek ezelőtt. Terhemre volt . . . Élni vágytam, élni szabadon, vígan, míg mozdulhatok, utolsó napjaimban . . .

Elváltam, azaz, hogy ő, mert kényszerítve volt, de hisz' én csak ezt akartam . . .

Töredelmes vallomás ugy-e? De rám nézve megnyugtató . . .

Kellemes tudat, hogy agglegény vagyok, mulathatok, lumpolhatok, mint egy husz éves gyerekmber — nem tart vissza frakkomnál fogva az asszony — hódítani fogok, mert

zak ablakain estenden kigyul a fény, elvilágít az iskolába a nem szégyelnek ezüstféhérbe borult fejjel sem tanulni. Nem is szégyen az, de dicsőség.

Nagyon restelnék azonban, ha pátriánkra vonatkozóan kisélné, hogy abból az országos 5200 tanításból mi nem vettük ki ugy részünket, mint ahogy kellenék és amennyire ránk férne.

A népszámlálás humora.

Amerikában most történt meg a népszámlálás. Már közölték is a lapok a tíz legnépesebb amerikai város statisztikáját. Az utolsó tíz év fejlődése is meglepő, hiszen négy világrész kóbor nép keresi föl Amerikát s segíti beláthatatlan fejlődéshez és olyan szocialis forradalomhoz, aminőt még nem látott a világ.

De most nem erről akarunk írni. Imenonnán nálunk is kezdetét veszi a népszámlálás. És ennek is bizonytalanság lesz a maga humora. Majd csokorra kötjük ezt is. Most izlelítő nyújtunk az amerikai népszámlálás humoráról és már előre is deriválhatjuk belőle, milyen más lesz a hazai népszámlálás.

Az amerikai „ilyen”: Louisiana államban a népszámláló kérdésre úgy nyilatkozott egy néger házaspár, hogy hét gyermekük van, amelyek közül kettő iker. Az ikrek fiuk, de az egyik teljesen fehér, míg a másik éppen olyan fekete, mint a szülők. A hivatalnok csak hosszabb habozás után tudta magát rászánni, hogy az egyik gyermeket a fehérek, a másikat a négerék rovatába vesse be.

Egy másik néger házaspárnak öt éves fiát Vénusz névre keresztelték. Vénusz természetesen a férfiak csoportjába került.

New-York államban egy hivatalnok jelentésén szerepel egy férfi, aki Kis-Ázsiában született, jiddischi nyelven beszél s itt egy református templom prédikátora.

Ei lehet mondani, hogy a nők általában

szabályszerű feleleteket adtak a kérdésekre, de akadt egy hölgy, aki 38 évesnek mondván magát, nem akarta hogy vénleánynak gondolják, s ezért a „Jegyzet” rovatba ezeket írta be: „Rövid időn belül férjhez megy”.

Számos olyan otthon van Amerikában, hol a kedvenc háziállatot valóságos családtagnak tekintik a háznép, de csak egyellen ember akad egy mississippi farmer, aki hűséges kutyáját hozzá akarta számíttatni az Egyesült Államok népességéhez. A családtagok rovatába bejegyezte, hogy a kutyája neve Jack, életkora négy év.

Washingtonban egy népszámláló — aki mellesleg megjegyezve a szép nemhez tartozott — egy már korosabb hölgyet kért fel az adatok bemondására. Az asszonyosság nyílt őszinteséggel adta meg a szükséges feleleteket s végül roppant bizalmaskodások közepette egy rendkívül nagy szívesességre kérte fel a számláló-kisasszonyt. A kívánság nem volt egyéb, minthogy ha a számláló megszerezte már az adatokat a szomszédházban lakó másik öreg kisasszonytól is: legyen olyan szíves jöjjön vissza és mondja meg annak az életkorát.

A számláló, hivatkozva arra az esküjére, hogy az adatokat titokban fogja tartani, sajnálkozását fejezte ki, hogy nem teljesítheti a hű anyóka kívánságát. Ni, ni! Az Ujvilág reális, hogy amerikai műszóval éljünk: business asszonya? Valjon mivel különbözik ez az Óvilág asszonyi hiuságtól?

H I R E K.

Kinevezés. A király Tersztyánszky Kálmán miniszteri osztálytanácsost cím és jelleggel felruházott belügyminiszteri titkárt. Tersztyánszky István szécsényi ügyvéd fiát, valóságos miniszteri osztálytanácsossá nevezte ki.

Házasság. Gläser Dezső szécsényi kereskedő folyó hó 29-én tarja esküvőjét Korlátlan Blumentháit. Annuskával.

Világjáró fényképeszek. Nagy Jenő és társa fényképeszek rövid tartózkodásra

Szécsénybe jöttek. A világjáró fényképeszek most Oroszországból, Szilézia, Galicia és Bukovinából jöttek s utjukban mindenféle érdekes felvételeket eszközöltek képes levelezőlapok szépirodalmi lapok és üzleti levelezések céljára. — Felhívjuk lapunk olvasó közönségének figyelmét ezen igazán művészi színvonalon álló fényképeszeti produktumokra. Különösen kereskedőknek ajánlatos üzletük lefényképezése levelező lapokon való használat céljából. Nevezett fényképeszek az „Ujvilág” szállodában tartózkodnak s kívánatra magánházakhoz is elmennek felvételek eszközölése céljából, mely felvételek kidolgozása a legrövidebb idő alatt is helyben eszközöltek. — A szerkesztőségünkben bemutatott eredeti fényképek úgy a felvétel, mint a kidolgozás művészi voltánál fogva arra indítanak, hogy nevezett fényképeszeket a nagyközönség minél szélesebb körű pártfogásába ajánljuk.

B-Gyarmati esküdtek. A december 5-én kezdődő ülésszak esküdtei. Rendes esküdtek Mocsári László, Benkő József, Tornáczky Kálmán, Bende Lajos, gróf Forgách Antal, Duda Lajos, Tóth István, Fertő Ferenc, Bayer Károly, Benedek Miksa, Schlesinger Ignác, Klein Adolf, Kirshner Dániel, Balogh Endre, ifj. Ziegler Mór, Schönberger Fülöp, Alács Imre, br. Baratta Norbert, Megele László, Pemberger Incze, Bayer-Lajos, Laufer Lőrinc, Kiss János, Szabó Rezső, Szaniszló István, Giller János, Gottstág Lajos, Hutnik Károly, Kohn Ignác, Frenyó György.

Pótesküdek: König Géza, Schuchman Rezső, Fajnor Sándor, Kolbenhayer Gyula, ifj. Himmler Ede, Illovsky József, Béres Vilmos, Hanzély Márton, Batta László, Beck Samu.

Athelyezésem alkalmából, az idő rövidsége miatt ismerőseimnek és jó barátainak ez uton mondok Istenhozzádot. Koháry József jár. számvevő.

A szeszado-bevételek csökkentése. A jövő évi költségvetések kétségkívül legérdekesebb s talán a legjellemzőbb részlete az, mely a szeszado bevételekről szól. A szeszado be-

hát kell is, legény lettem, azután ha jól megnézem magam, nem is vagyok oly nagyon csuf, öreg, nem, ha elmúlt is az idő.

Jobb így tudod, sokkal jobb . . .

Ha nehezen megy kissé, majd belejövünk s züllünk, mulatunk nagyokat . . . Azt bizony.

Ötven év súlyával vállamon öreg barátom, ha az is — újra legény . . .

No igen — és mit szólsz hozzá? . . .

Ólel a régi: Karc Imre.

Árvahegy, 890. X.12.

Kedves barátom! . . .

Ha soh sem tettél szép és illi dolgot, úgy ma, hogy irtál valahára — igen.

S hogy miért irtad meg nekem válásodat, — továbbá örömeid az örök ifjuságnak — tudom . . .

Megbocsátasz, ha őszinte leszek, de meg kell mondanom, hogy te még mindig csak a régi vagy, az a régi, régi bolondos Karc fiu . . .

Elérted célot, fájdalmat okoztál, de nem baj . . . Sajnálom nődet, azt a szegény asszonyt, kt persze csak volt . . .

Volt . . . Igen csak volt . . .

Ne gondold, hogy feddek talán, dehogy, nem . . . Bizonyára tudtad, hogy mit teszel, ha nem is helyesen . . .

Bár megérdemled.

Emlékezz csak kissé arra a barna fürtű, kék szemű leányra, — emlékezz egy kissé, — hogy mi volt . . .

Leléptem az utról — barátságból s helyembe kerülél — te . . . Azután elvetted . . .

Volt . . . Minden csak volt s most egy pusztaság, egy üresség körülled, — s hiányzik szobádból — feleséged . . .

Volt, igen csak volt s most: siratja valahol ifjuj álmait . . . Huszonöt évig nem háborgattál, nyugton leheltem miattad s most: tudtomra adtad a történeteket . . .

Küldöztél . . . No? S most meg vagy elégedve?!

Hisz tudtam én ezt . . . Tudtam . . . A könnyelműséged, a fiatalság utáni vágyaid. Ez . . . Ez . . . Tudtam . . .

S ezt megirtad . . . Felidézted emlékeimbe a multat . . . Fájdalmat okoztál s te tudom csak azt akartad . . . Elérted . . . De nem baj . . .

Tudtad, hogy mit teszel s megtörtént . . .

Vége . . . Minden csak volt, — volt s ma egy — semmi . . .

Hanem azért ne haragudj, de meg kellett írnom, mi szivemen feküdt . . .

Isten veled: Sanyi.

Ezek után egy ideig nem történt semmi. Nem kötötte őket a szoros barátság, ritkaságba ment náluk egy-két levélváltás. Ei voltak ok enélkül is . . .

Ugy jó két év mult el a történetek után, amikor egy borongós, sáros, locs-pocs időben, az árvahegyi kántornak levelet hozott a falusi posta:

Kelt: Kisfalva, 1893. febr. 18.

Öregem! Barátom! Sanyi!

Vénülünk . . . Az bizony . . . Hát csoda? Tegnap multam ötvenhárom. Öregszünk. Igazán érdekes ez az élet, telve komikus s tragikus dolgokkal vegyesen . . .

Öregszünk, s hiányzik az asszony . . . Tudod nem nekünk való az ilyen élet, no igen, pihenni vágyom, nyugodt fészket keresek . . . Öregszünk . . .

Bizonyára codálkozol, amikor olvasod: megdöbbenem . . . Az bizony . . .

vételt ugyanis 16.3 millió koronával kevesebbre irányozták elő, azzal az indoklással hogy a csökkentés a költségvetés realitása érdekében feltétlenül szükséges volt. A bevétel apasztása azonban csak arra szolgál, hogy a tényleges nagyobb bevételből a hadügyi költségek előrelátott emelkedése fedezhető legyen. Ennek mértékére némi világot vethet az a körülmény, hogy a szeszadó bevételt a jövő évben életbelépő nagyobb szeszadó dacára, csökkentették. A költségvetési előirányzat indokolása erre nézve még csak kétséget sem hagy fenn. Nevezetesen jelzi, hogy amennyiben az 1911. évben az 1908 évi 28. t. cikkben megállapított adótelek teljes mérvben érvényesülni fognak, a kifizetett 16.277.000 K. apasztás túlzottnak mutatkozik ugyan, de azért nem óhajtja a pénzügyminiszter ezen a címen 108 millió koronánál nagyobb összeget előirányozni, mert a magyar szent korona országainak az 1911. évi közügyi kiadásokhoz való hozzájárulása címen a jelen költségvetési előirányzathoz egyenlőre beállított összegek a közügyek tárgyalására összehívandó országos bizottságok határozataihoz képest majdan esetleg fel lesznek emelendők s az esetben mutatkozó többletkiadás ellensúlyozására itt kíván megfelelő fedezetről gondoskodni.

Képkiallítás. Mint lapunk előző számában jeleztük f. hó 20-án képkiallítás nyílt meg városunkban a városháza tanácstermben s ugyanakkor azon reményünknek is adtuk kifejezést, hogy a kiállítás minden tekintetben sikerülni fog. Az eredmény teljes mértékben igazolta véleményünket. A kiállítás az egész idő alatt látogatott volt, a vásár eredményével a kiállító művészek meg lehetnek elégedve. Eladatott 15 drb. kép. — A kiállítás befejezésétől tombolajáték volt f. hó 24-én csütörtökön este, a közönség élénk részvétele mellett, melyen 3 szép kép sorsoltatott ki. Nyerők: Emódi Vilmosné, Petrik Zoltán és Sándor Móricné. Az amerikai árverésen Nagy Ernő egyik csinos képét (falusi tájkép) Dr. Hanzély László szolgabíró vette meg. Ez utóbbi árverés jótékony célú volt a József főherceg szanatorium és az itteni szegényház javára, mindegyik javára,

Különös, ugy e különös, pedig így van. Tudod öregszünk s jobb ez így, sokkal jobb. Helyesebb . . .

Te — minden esetre — azt hiszed, hogy elment az eszem? Dehogy: megjött . . . Avagy tán te is ezt gondold?

Megnősültem — tudod unalmas egyedül. Megnősültem, s kit vettem el? Az elvált feleségemet . . . Azt bizony . . .

Különös, magamnak is különös, pedig így van . . . Tudod jobb ez így, sokkal jobb. hisz vénülünk . . .

És most ugy-e nyugodt vagy . . . Sok rossz után végre egy jó, egy helyes cselekedet — tőlem . . .

Mit szólsz hozzá?

Tudod megjavultam s feleségem megbocsájtott . . . Azt hiszem, mire átolvasod — te is . . .

Jobb ez így, sokkal jobb, a leghelyesebb. Mondom, unni nekünk való, öregedünk, vénülünk . . .

Szervusz, őlel az a régi, régi „bolondos Karc fiu . . .”

42—42 korona jutott. A kiállító művészek Ipolyságra mennek a hol szintén kiállítást rendeznek.

Czigányszerelem. Lehár diadalmas operettjét a mi színházunknak is megszerzte előadásra. És érdekes színházi kabala, hogy Zorka és Kőrösházy Ilona, a cigányszerelem parádés női szerepeinek leendő kreálói, rátértek a „Diana”-kultuszra, már minthogy mióta Lehár operettje elővezeti árnyékát, a Diana-krémet használják. Ugyanis a színházi kabala szerint Zorika thénjét és Ilon nagysám ragyogó orcáját a Diana-krém adja meg, ez a pompás kozmetikus szer, mely „Czigányszerelem” nélkül is elfoglalja helyét minden művelt hölgy toalette asztalán.

CSARNOK.

A betörő.

(Angolból.)

(Folyt. és vége.)

— Én csak valódi ezüsttel kereskedem — jegyezte meg az az uri ember, aki a szekrény mellett állott. Manapság a speciálisták mennek előre.

— És ha szabad kérdeznem — kezdte az orvos — honnan tudtak önök, hogy itt valódi ezüstöt találnak?

— Vilmos egy ideig az itteni ezüstművesnél dolgozott. De már nem megy többé vissza.

— Tehát Önök igazi betörők?

A másik könnyedén mosolygott.

— Meglehetősen igaziak — mondta.

— Engedjen meg, de utóbbi időben annyi mindenféle könyveket olvastam a betörőkről, hogy igazán nem tudom, melyek a valódiak? Tagja Ön talán a Betörők Egyesületének?

— Sohasem hallottam róla, mi az?

Többnyire grófok és hercegek — magyarázta az orvos — akik beleuntak nagyuri mulatságaikba és . . .

— A nagy urak ostobák — szólt közbe Vilmos olyao arccal, mint oly valaki aki tudja, mit mond.

— Tehát az urak beleuntak — ismételte a doktor — és elhatározták, hogy versenyre kelnek Önökkel.

— Valószínűleg ezt is csak amolyan könnyű játéknak tartották — mondta a szekrény előtt álló ur, s eközben felhúzta a felső kabátját.

— Pedig, az ördög vigye el, biz nem játék ez — szólt Vilmos, megemelve a börtáskát. Nehéz munka ez nagyon!

— Sajnálom, hogy nem tartoznak a klubhoz — jegyezte meg a doktor s szipantott egyet szivarjából. Ha tagok volnának, huszonegy óra előtt tudnánk visszaküldeni ezüsmeműimet.

A betörők elszőrnyűködtek. Vilmos felkiáltott:

— De ilyen számárságot?!

Még a főnök is meg volt lepelve.

— És hogyan jöttek ide? — kérdezte a doktor. — Manapság, azt hiszem betörő nem is jár motorkocsi nélkül. Némelyik meg epen repülőgépet használ. Vagy nem ismeri Ön a Lég betörőit?

— Ritkán van időm az olvasásra, szólt kitérőleg a főnök. A motorkocsit nem favorizálom, mert nagy zajt csap, a repülőgép pedig a kellő időben felmondja a szolgálatot. Mi gyalogszerrel járunk.

— Ez legalább nem gyanus — tódította Vilmos.

— Az Önök módszere igazán zseniális — szólt a doktor gyönyörködve. Egyszerű, de világos. De mondják, nem szegyetlik, hogy tulajdonképpen lopnak?

— Nem, válaszolt a főnök, hiszen ennél sokkal gonoszabb künök is vannak a világon.

— Nos?

— Nos, a világszalás és a sznobismus.

Istenem, mindenikünknek megvan a maga gyöngesége, de a bűnök között még a betörést legalább becsületes gaztetnek tartom.

A rablás védelmezése oly szokatlan dolog volt, hogy a doktort ez a gonosztevő egyszerre érdekelni kezdte.

— A világszalás — vette ellene — az a meghunyászkodás, amellyel a bűn az erénynek tartozik. És ez méltóságtól szolgál sok humbugnak. De a mi a sznobizmust illeti, ebben egyetérték Önnel.

— Némely sznobnak igazán nem ártana elszedni az ezüstjeit.

— De én nem vagyok sznob, védekezett a doktor.

— Nem, felelt udvariasan a főnök, hiszen akkor nem is beszélne velem De engedje meg kérdésemet: van-e hivatala, a mely mentes volna a kétszínűségtől, akár jogi, akár papi, vagy katonai pályán legyen is az?

— No, s a mi a papi hivatást illeti, nagyon valószínű, hogy nem. A jogászok meg éppen ebből élnek.

— És az orvosok?

— Egyszer magam is követtem el ily csalást. Egy paciensem felkért, hogy vizsgáljam meg a férjét. A férjnek könnyű baja volt, de az asszony agódott miatta. Megtréfáltam őtet, ápolónőt küldtem hozzájuk, s valami könnyű, ártalmatlan orvosságot. Szerencsétlenségre az ápolónő . . .

— Jobban értette dolgát?

— Igen. Másnap az asszony válópört indított.

— Ah, doktor! — nevetett a betörő. — Akik felleppalotában élnek . . . na, de nagyon örültem a szerencsének. Ön nagy filozóf. Mások talán dühbe jöttek volna, ellentáltak volna, pisztolyt rantottak volna . . .

Mig ön . . .

— Mig én? — felelt kedves mosolylyal a doktor az ajtó felé nézve, amelynek nyílásában e perche két egyenruhás férfi jelent meg míg én legelsőbben telefonáltam a rendőrségnek és csak azután vettem ki magamnak a részemet a szerencséből. Önöket szóval tarthatni, míg megérkeznek. Ön eredeti gazember és sajnálom, hogy a kis izgalgó kalandnak így kellett befejeződni. És ha a kinaezüst dobozomat nem vetette volna meg annyira, talán nem tartóztattam volna ilyen sokáig.

821 910 sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szécsényi kir. járásbíróságnak 1910 évi Sp. 4172 számú végzése következtében dr. Szenes Alfréd ügyvéd által képviselt Klein Henrik javára 41 K. 14 fill. s jár. erejéig 1910 évi október hó 11-én fogantatott kielégítési végrehajtás útján le és felúlfoglalt és 963 Kor-ra becsült következő ingóságok u. m.: butorok, 1 cimbalom és 1 varrógép nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1910-ik évi V. 451 számú végzése folytán 41 K. 14 fill. tőkekövetelés ennek 1910 évi június hó 21 napjától járó 5 % kamatai váltódíj és eddig összesen 43 K. 20 fillérben bírósági már megállapított és 5 kor. 20 fill. árverés kiadási díj költségek erejéig Nógrádludányban leendő megtartására 1910. évi dec. hó 1-ik napjának délutáni 3 órája határidővel kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felúlfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kélt Szécsény, 1910 évi nov. hó 10-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Elsőrendű
**poroszköszén és
felvágott fa**

jutányos árban kapható, házhoz szállítva, kisebb-nagyobb mennyiségben

Váradi Rezső

mész- és vegyeskereskedőnél SZÉCSÉNY.

850—910. vhsz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti VI. ker. kir. járásbíróságnak 1903 évi Sp. 111.9 számú végzése következtében dr. Németh Aladár ügyvéd által képviselt Könyves Kálmán javára 500 K s jár. erejéig 1905 évi júni. hó 9-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 775 kor.-ra becsült következő ingóságok u. m.: butor és 10 kötet Jókai könyv nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1905-ik évi V. 190.14 számú végzése folytán 321 kor. 60 fill. hátr. tőkekövetelés ennek 1902 évi april. hó 1-ik napjától járó 5% kamatai, váltódíj és eddig összesen 105 kor. 20 fillérben bíróilag már megállapított és 2 kor. árverés kitűzés-díj költségei erejéig Rimócon leendő megtartására 1910 évi nov. hó 28-ik napjának délután 3 órája határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 évi nov. hó 9-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

778—910. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyarmati kir. járásbíróságnak 1910 évi Sp. I. 298 számú végzése következtében dr. Kovács Lajos ügyvéd által képviselt Fischer Ignác javára 326 Kor. 40 fill. s jár. erejéig 1910 évi szept. 30-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 963 K.-ra becsült következő ingóságok u. m.: butorok, 1 varrógép és 1 cimbalom nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1910-ik évi V. 374.2 számú végzése folytán 236 kor. 40 fill. tőkekövetelés ennek 1910 évi jan. hó 1 napjától járó 5% kamatai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 69 kor. 54 fillérben bíróilag már megállapított és 5 kor. 60 fill. árverés kitűzési-díj költségei erejéig Nógrádludányban leendő megtartására 1910 évi nov. hó 29-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kifizetik s ahhoz a venni szándékozók, ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 nov. hó 8 napján.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Üzlet megnyitás!

Tisztelettel értesítem a nagyérdemű közönséget, hogy
Szécsényben, az Otsenás-féle házban
(Rákóczi-ut 44. szám alatt.)

gazdasági- és varrógép

üzletet nyitottam.

Raktárom tartom: az összes gyártmányu gazdasági gépet és bármily rendszerű varrógépet, melyeket úgy készpénzért, mint kényelmes részletre is belehet szerezni.

Becsés partfogásért esedezik mély tisztelettel

-: Glausius Béla :-

gazdasági és varrógépkereskedő

Szécsényben (Nógrádmegye.)

A fűtési-idény közeledtével bátorkodom a n. é. közönségnek kiválóan elsőrendű darabos, kocka és dió-nagyságu porosz köszenet 100 kgrmonként 3 kor. 40 fill.-ért

légszesz-koaxot " " 5 koroná-ért

legalább 10 kocsi-rakomány vetelnél házhoz szállítva, ajánlanl.

Előjegyzéseket elfogad és a n. e. közönség becsés megrendeleseit kéri

teljes tisztelettel

Tepper Adolf.

Ujl

vaskereskedes

Ujl

Értesítés!

Van szerencsem a t. vevőközönség b. tudomására hozni, hogy
Szécsényben, a Barok-féle pületében (Rákóczi-ut)

ujjonnan berendezett vaskereskedést nyitottam,

melyben minden a vasáru szakmához tartozó tárgyak, ugymint valódi „Winter” tengely, sodronyszög, sodronyfonat, konyhaberendezési cikkek, stb. épület-vasalás, asztalos-, lakatos-, és kovács szerszámok, minden minőség, alak és mennyiség szerint kaphatók.

Főtörekvésem oda irányul, hogy a t. vevőim úgy az áruk minőségével, mint a legjutányosabban megállapított árakkal, valamint a pontos és gyors kiszolgálással teljesen meg legyenek elégedve, miért is b. partfogásukat kéri

tisztelettel **KLEIN SAMU** vaskereskedő.

Vadászfegyverek, konyha berendezések, festék és lack nagy választékban.